

Voor
even
een
thuis

Nieuwsbrief

Stichting Wereldvrouwenhuis
Juli 2021

Het Wereldvrouwenhuis in coronatijd

Ook in de eerste helft van 2021 hebben de corona maatregelen een stempel gedrukt op het huis. Vrijwilligsters moesten afstand houden van de vrouwen. Onderling hoeven de vrouwen geen afstand te bewaren, omdat ze samen een huishouden vormen. De taallessen en gezondheidsles werden voortgezet, meestal in het huis en soms online. De sport en bewegingslessen hadden te maken met allerlei beperkingen zoals een maximale groepsgrootte buiten. De creatieve lessen vervielen, omdat het lastig bleek om tijdens deze lessen voldoende afstand te houden. Vanaf half juni gaan we daarmee weer beginnen. Vanaf het begin van het voorjaar kon er gelukkig wel in de tuin worden gewerkt: onkruid wieden, het zaaien en planten van diverse kruiden en groenten, snoeien en grasmaaien. De gemeente heeft met een hoogwerker dode bomen verwijderd.

Corona uitbraak

Half april kreeg helaas ook het Wereldvrouwenhuis te maken met corona besmettingen. Vijf van de zeven bewoonsters en een vrijwilligster bleken besmet. Enkele vrouwen zijn behoorlijk ziek geweest met soms hoge koorts. De vrouwen die niet besmet waren, moesten contacten met de besmette vrouwen vermijden en in quarantaine. Het was een drukke tijd voor de coördinator en onze medische vrijwilligsters. Gelukkig hadden we eerder al een corona draaiboek gemaakt. Dat heeft ons goed geholpen. Twee vrouwen zijn ondanks de uitbraak niet besmet geraakt. Alle vrouwen zijn inmiddels weer hersteld en het activiteitenprogramma in het huis is weer gestart. En wat heel fijn is: op 21 juni is de GGD langs geweest om de huidige bewoonsters in te enten met het Janssen vaccin.

Eieren zoeken

Studentenvereniging De Navigators organiseerde voor onze vrouwen eind maart een avond met eieren zoeken in de tuin. In het donker was het lastig eieren zoeken, maar de vrouwen vonden het erg leuk. We sloten de avond af met thee en taart. We realiseerden ons op tijd dat er wel veel mensen in de tuin aanwezig waren en zijn daarop snel gestopt. Een welkome afwisseling in een tijd dat de vrouwen vanwege de pandemie noodgedwongen veel in huis blijven.

Bestuurswisseling

Liesbeth Siers en Ricky van Oers hebben zich teruggetrokken uit het bestuur. We zijn heel dankbaar voor alles wat zij als bestuurslid hebben gedaan. Karen Geertsema komt het bestuur versterken. Zij stelt zich elders in deze nieuwsbrief voor. Dorry de Beijer neemt de functie van secretaris van het bestuur over van Ricky. Ook het postadres van de stichting is hierdoor gewijzigd. Het nieuwe postadres is: PLUTO STRAAT 119, 6543 WN NIJMEGEN.

Soepel beleid

Het Wereldvrouwenhuis biedt vrouwen zonder verblijfspapieren en zonder huis tijdelijke opvang. Normaal is dat maximaal zes maanden. Gedurende de covid-pandemie wordt hiermee soepel omgegaan. Veel vrouwen mogen langer in het huis blijven.

Karen Geertsema: lid van het bestuur

Sinds april 2021 ben ik algemeen bestuurslid in het bestuur van stichting Wereldvrouwenhuis Mariam van Nijmegen. Hoewel ik nog niet lang in Nijmegen woon, kende ik het Wereldvrouwenhuis al wel vanuit mijn werk als advocaat gespecialiseerd in het vreemdelingenrecht. Ik weet hoe belangrijk het is dat er plekken zijn zoals het Wereldvrouwenhuis, maar het is vooral de focus op het werken aan zelfstandigheid tijdens de opvang in het Wereldvrouwenhuis waardoor ik graag wilde toetreden tot het bestuur.

“

Tijdens mijn studie rechten in Amsterdam werkte ik lang als vrijwilliger in de vrouwenopvang van de zusters Augustinesse. Achter de muren van het klooster op de Wallen, vlakbij de drukke toeristische Dam, ervoer ik de rust die de vrouwen die we opvingen zo hard nodig hadden. Tegelijkertijd werkte ik bij het advocatenkantoor Hamerslag & van Haren, eveneens vlakbij de Dam, en leerde de belangrijke rol van de vreemdelingenadvocaat in de verblijfsprocedure, niet alleen voor het juridische gedeelte, maar ook het maatschappelijke.

In 2004 werd ik bij dit kantoor beëdigd als advocaat. Zeker als cliënten uitgeprocedeerd raakten, zag ik het belang van de netwerken in de stad om mensen op te vangen met gezondheidszorg en huisvesting. En ook zag ik de verschillen in de eigen kracht van mijn cliënten. Het verwerken van tegenslagen en het zoeken naar toekomstperspectief is voor ieder mens weer anders. Die lessen nam ik mee naar de Vrije Universiteit, waar ik vanaf 2008 werkte aan een proefschrift over de rol van de rechter in de asielprocedure en les gaf aan studenten. Sinds september 2019 werk ik aan de Radboud Universiteit waar ik les geef in het migratierecht. Mijn juridische kennis zet ik graag in voor het Wereldvrouwenhuis, zowel voor het bestuurlijke werk, als voor de vaak complexe dossiers van de vrouwen die in het huis verblijven.

”

Hoe ging het verder met ... Roven* uit Albanië?

Onze ontmoeting

Een paar jaar geleden zag ik (Lia Visser) een jonge vrouw van begin 20, wat verloren zitten tussen de veelal Afrikaanse vrouwen in het Wereldvrouwenhuis. Laten we haar Roven* noemen. Ze kwam uit Albanië en ik vroeg haar of ze een contactpersoon had. Nee, eigenlijk niet. Na overleg met de coördinator van het Wereldvrouwenhuis werd ik haar contactpersoon. Roven* kende een geschiedenis van geweld. Haar vader mishandelde zijn vrouw en zijn kinderen. Hij dwong Roven* om te trouwen met een man die hij had gekozen. Deze man mishandelde Roven*. Roven* zag één mogelijkheid om uit de narigheid te komen. Ze wist haar man te overreden om samen naar Nederland te gaan en asiel aan te vragen. In Albanië zou ze nooit van hem af kunnen komen.

Klem

Toen ik Roven* ontmoette in het Wereldvrouwenhuis, liep er een echtscheidingsprocedure en een asielpcedure. Dat laatste met weinig perspectief. Albanië is een zogenaamd 'veilig' land, en haar advocaat zag in de asielpcedure geen mogelijkheden voor haar om in Nederland te blijven. De coördinator adviseerde me om over terugkeer te gaan praten. Voor Roven* was dit geen optie en ze zat klem. Terugkeren wilde ze niet, en blijven kon niet. Bovendien kampte ze met gezondheidsproblemen, die het gevolg waren van de opgelopen trauma's. Een periode van extra stress ontstond toen Roven* een doodsb bedreiging kreeg van haar man.

Een nieuw perspectief

Roven* deed aangifte van bedreiging bij de politie en die heeft de bedreiging serieus genomen. Roven* kwam in contact met Slachtofferhulp, een rechtszaak volgde en de (afwezige) echtgenoot kreeg een boete en een contactverbod. Met deze nieuwe feiten kon Roven*, gesteund door een voortvarende advocaat, een nieuwe procedure starten, dit keer met succes.

Vier jaar later

Inmiddels is Roven* al een tijd in het bezit van een verblijfsvergunning en is haar echtscheiding eindelijk uitgesproken. Ze heeft haar eigen naam terug en ze heeft geregeld dat ze niet langer onder de naam van haar ex-man staat ingeschreven bij instanties. Ze heeft een eigen flat en is bijna klaar met de inburgeringscursus. De gezondheidsproblemen zijn verminderd en ze maakt weer plannen voor de toekomst. Zonder geweld.

Sophie geeft taalles aan Marit*

"Ik leer heel veel van mijn taalleerling"

Het begin

"Ik ben in oktober 2020 gaan werken in het Wereldvrouwenhuis. Ik woonde toen in Arnhem, maar mijn opleiding tot dramatherapeut volg ik in Nijmegen. Ik zat door corona veel thuis en wilde graag iets doen en mensen ontmoeten in Nijmegen. Op internet kwam ik via de vrijwilligerscentrale uit bij het Wereldvrouwenhuis. Ik had eerder stage gelopen op een asielzoekerscentrum. Het was geen onbekend terrein om met mensen te werken met een achtergrond als vluchteling of migrant. Ik was bovendien geboeid door de verhalen die ik las over de vrouwen."

Creatief met taal

"Ik ben vanaf oktober taalles gaan geven aan Marit en ik zit in de PR groep. Ik had niet eerder taalles gegeven. In het begin was het wat zoeken. Wat wil Marit, wat heb ik haar te bieden? Terwijl we elkaar leerden kennen, ontdekte ik dat Marit vooral veel behoefte had om te vertellen wat ze meemaakte. En dat is wat we doen. We praten met elkaar in het Nederlands en ik probeer haar in die gesprekken ook nieuwe woorden te leren. Het mooie is: mijn eigen woordenschat is breder geworden. Vroeger wilde ik altijd precies uitleggen wat iets betekende en herhaalde dat. Nu gebruik ik de woorden die Marit goed begrijpt en kan ik gezichtsuitdrukkingen sneller lezen. Ik hoef niet iets te herhalen, omdat ik weet dat ze het begrijpt. We leren allebei."

Ontbijt

"Toen we elkaar nog fysiek konden ontmoeten, bewaarde ik 's morgens mijn ontbijt om in Nijmegen met Marit te ontbijten. Zij zette thee. Heerlijk, terwijl ik eigenlijk geen thee lust! We vonden het allebei leuk. Nu zijn de taallessen digitaal. Dat gaat heel goed, maar ik mis de gezelligheid van het samen ontbijten. Het is toch fijner als je elkaar ziet. En Marit maakt minder mee, omdat ze binnen moet blijven. Dat maakt het voeren van een gesprek via het scherm ook moeilijker."

Therapeut of taaldocent

"Marit vertelt soms over haar land en achtergrond. Over wat ze heeft meegemaakt en gezien. Daar word ik wel heel stil van. Maar ik ben voor Marit taallesdocent, geen hulpverlener. Dus ik luister en probeer het gesprek daarna weer op andere dingen te richten. Haar verhaal leert me wel dat iedereen dit kan overkomen, ook mij, als ik ergens anders had gewoond. Ze had een baan als kapper en schoonheidsspecialist en zorgde voor haar twee kinderen in een onmogelijke situatie, in een land, dat ze moest verlaten. Ik ben me nog meer gaan realiseren hoe haaks dit staat op de negatieve beelden die je wel hoort over asielzoekers. Het maakt me soms boos."

Toekomst

"Ik ben verhuisd. Ik woon nu te ver weg om hiermee door te gaan. Maar ik stop pas als Marit weggaat uit het Wereldvrouwenhuis. Tegen degenen die dit ook overwegen zou ik zeggen: gewoon doen. Het is zo leuk, ik heb veel nieuwe mensen ontmoet en je leert enorm veel!"

Hoera!

De afgelopen maanden kregen maar liefst zeven vrouwen die in ons huis hebben gewoond een verblijfsstatus. Dat is altijd weer heel verheugend nieuws. Gina, Asmar, Salma, Hana, Kisanet, Meaza en Eegzamen zijn de gelukkigen. Deze vrouwen kunnen nu een toekomst opbouwen na noodgedwongen jaren in de pauzestand te hebben gestaan!

Nieuwe laptops

Van De Kentering kregen we vier goede laptops. Deze kwamen zeer goed van pas. We hebben ze gebruikt voor online taalles en online sportles. Door de bewoonsters zijn ze veel gebruikt om te oefenen met taal, om recepten op te zoeken en video's of het nieuws te bekijken.

In memoriam Trees

Half april kregen we het verdrietige nieuws dat onze oud-vrijwilligster Trees Rooijendijk aan de gevolgen van Covid is overleden. Zij laat twee zonen, een kleinzoon en een partner achter.

Trees was jarenlang zeer betrokken bij het Wereldvrouwenhuis. Als individueel begeleider, als taaldocente, als docente empowerment en als lid van het coördinatieteam. Zij was enorm enthousiast, nooit was haar iets teveel, ze reed met liefde nog even snel naar de apotheek om op tijd medicijnen te halen, bedacht mooie onderwerpen voor de empowerment-training, had goede inbreng in het coördinatieteam en maakte de taallessen tot een feestje.

Een aantal jaren geleden stopte ze om zich nog meer met het Marikenhuis bezig te kunnen houden en om op haar kleinzoon te passen. Ook kwam er een nieuwe liefde in haar leven. Wij zijn enorm verdrietig en wensen iedereen die haar liefhad en kende veel sterkte.

Vacature

We zoeken versterking voor de PR groep. Vind je het leuk om af en toe een berichtje te plaatsen op ons Facebook en Instagram account? Wil je meehelpen met het organiseren van sponsoractiviteiten? Meld je aan via de website.

Fietsen en statiegeld

- De emballage actie bij de AH Daalseweg heeft 249,05 euro opgebracht. Klanten konden gedurende twee weken hun statiegeldbon aan ons doneren
- Opnieuw kregen wij een fantastische, zo goed als nieuwe, fiets van Rik, onze fietsenmaker. We zijn hem intens dankbaar. Agnes die de fiets haalde, zei hem dat hij te goed was voor deze wereld. Zijn reactie: "Jij en jullie zetten je toch ook belangeloos in? Als wat meer mensen zich zo zouden opstellen zou de wereld er wat beter uitzien....." Een opsteker voor ons allemaal.
- Van onze 'klusjesman' Manuel kregen we eveneens een prachtige fiets, helemaal in orde, met fietstassen en al. Zijn we heel blij mee. Rik heeft de fiets nog even nagekeken, we hoefden niets te betalen voor de kleine reparaties.

Het Heilig Hart

Afgelopen dinsdag was het dan zover, ik (Lenie Scholten) kon zuster Giny Bronts van de Zusters van het Heilig Hart interviewen. Vanwege Corona was het eerder niet mogelijk, maar inmiddels zijn we beiden gevaccineerd. Ik ken de Congregatie van het Heilig Hart eigenlijk niet, maar bij mijn binnenkomst ligt er een boekje op tafel, waarin de geschiedenis van de congregatie wordt beschreven. De congregatie van de zusters van het Heilig Hart is in 1886 gesticht te Moerdijk. De Congregatie was niet alleen in Nederland actief, maar ook in Finland en Indonesië. In de periode waarin zuster Giny Bronts intrad, de eerste helft van de jaren vijftig, woonden er zo'n 200 zusters in het klooster en waren er wel 400 interne leerlingen. Vanaf de jaren zestig traden er steeds minder zusters in. Op dit moment bestaat de congregatie uit 18 zusters.

Giny Bronts werd geboren in 1932 in Uithuizen in de provincie Groningen. Op haar 22ste, in 1954, trad zij in bij de Congregatie van de zusters van het Heilig Hart. Het symbool van de Congregatie, uitgedrukt in het hart voor de liefde, raakte haar toen en raakt haar nog steeds. Zij werkte 43 jaar in het onderwijs en was daarna nog 12 jaar lid van het bestuur van de Congregatie.

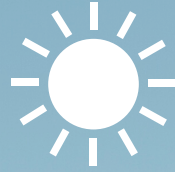
Ik heb met grote belangstelling naar haar levensverhaal geluisterd, maar Giny Bronts wil het liever niet over haarzelf hebben. Waarom ik met haar sprak? Onlangs besloot de Congregatie het Wereldvrouwenhuis te steunen met een gift met een looptijd van vijf jaar. Voor de Congregatie is het Wereldvrouwenhuis een project dat bij hen past, kleinschalig, dichtbij en met grote bekommernis om vrouwen.

We zijn hier enorm blij mee en dankbaar voor. Het verlicht het werk, omdat hiermee een groot deel van de vaste lasten, zoals energie en onderhoud, wordt gedekt. En er spreekt waardering uit voor het werk dat we verrichten. Bovendien hebben de zusters besloten om ook de kosten voor onze 74 jarige Nina voor hun rekening te nemen, en ook dat geeft grote opluchting.

De volgende keer als we langskomen, wanneer de coronamaatregelen dat toestaan, vragen we ook een paar vrouwen mee. De zusters zijn zeer geïnteresseerd in de verhalen van de vrouwen. Voorlopig wensen we de zusters veel plezier met ons jaarverslag 2020 dat nu op hun leestafel ligt. En danken we hen nogmaals voor de financiële ondersteuning!

Stichting Wereldvrouwenhuis Mariam van Nijmegen
De Stichting is een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI)
Inschrijving Kamer van Koophandel: 56257767

www.wereldvrouwenhuis.nl
info@wereldvrouwenhuis.nl
Bankrekening NL77INGB0006279869

*Wij wensen iedereen
een fijne
zomervakantie!*

